

בש"פ 2867/19 - אסי חי אוזן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2867/19

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: אסי חי אוזן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 19.04.2019 בעמ"ת 044206-04-19 שניתן על ידי סגן הנשיאה, השופט נתן זלוצ'ובר

בשם המבקש: עו"ד גלעד מנשה

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

פסק דין

לפניי בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' סגן הנשיאה, השופט נתן זלוצ'ובר), אשר קיבל ערר על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת נועה חקלאי), והורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את עמדת המשיבה, הגעתי למסקנה כי יש לקבל את בקשת הרשות לערור, ולהורות על קבלת הערר, במובן זה שהחלטת בית משפט השלום מיום 18.4.2019

להורות על שחרור המבקש לחלופת מעצר תוחזר על כנה, בתנאים שנקבעו באותה החלטה. להלן אפרט בקצרה את טעמיי.

המבקש הועמד לדין בשל עבירות סמים הנוגעות לסחר ולהחזקה שלא לשימוש עצמי בקנאביס. ביום 27.3.3109 נשלח המבקש על ידי בית משפט השלום לתסקיר שירות מבחן, ולאחר ששירות המבחן המליץ על שחרור לחלופת מעצר, התקבלה בעניינו ביום 18.4.2019 החלטה בדבר שחרור לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא. המשיבה עררה על החלטה זו, ובית המשפט המחוזי סבר כי יש מקום להתערב בהחלטת בית משפט השלום, בעיקר מהטעם "שמדובר לא רק במי שעוסק בסחר בסמים, אלא הוא גם משתמש בסמים וברקע התמכרות להימורים וחובות לשוק האפור, אין לתת במשיב אמון שיכבד את תנאי שחרור בערובה".

הנמקת בית המשפט המחוזי אינה יכולה לעמוד, שכן עולה ממנה כאילו בנסיבות של התמכרות, אין מנוס ממעצר עד תום ההליכים של נאשמים בעבירות סחר סמים (קלים כקשים) – ולא כן היא. השאלה האם נסיבות כגון אלה, דהיינו שילוב של התמכרות וחובות, מאפשרות לתת אמון בנאשם היא שאלה אותה יש לבחון בכל מקרה ומקרה לגופו של עניין, ולא ניתן לקבוע חזקה חלוטה ברוח זו שהנחתה את בית המשפט קמא. בסופו של דיון, השאלה בה יש להכריע היא האם ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהנאשם באמצעות חלופת מעצר. עניין זה נבחן על ידי בית משפט השלום בסיוע תסקיר שירות המבחן, ולא ראיתי כי הייתה הצדקה להתערבות בית המשפט המחוזי באיזון שנבחר על ידי בית משפט השלום באופן מושכל, מעבר לעמדתו העקרונית בדבר חוסר האפשרות לתת אמון במכורים הנאשמים בסחר בסמים – עמדה שכאמור לא ניתן לקבלה באופן גורף. אבקש להדגיש כי המבקש הוא אדם צעיר, אשר זהו מעצרו הראשון ב"אזרחות" (לחובתו מאסר בגין היעדרות מהשירות הצבאי), ואשר אין לו עבר פלילי (מעבר להרשעה האמורה). בנסיבות אלה, ובשים לב להתרשמות שירות המבחן (אשר אמנם אינה חיובית באופן מלא, ואולם עולה ממנה כי יש להערכתו אפשרות לאיין את המסוכנות באמצעות מעצר בית והמפקחים שהוצעו), אינני סבור כי כבר בשלב זה יש הצדקה למסקנה המחמירה לפיה לא ניתן לתת במשיב אמון, ועל כן אין מנוס ממעצרו מאחורי סורג ובריא לכל משך הדיון בעניינו.

שיקול נוסף המחזק את מסקנתי לפיה ראוי לשחרר לחלופת מעצר בנסיבות אלה – שיקול אשר כוחו רב במיוחד ביחס למתמכרים צעירים שזהו מעצרו הראשון – הוא שבועד במעצר מאחורי סורג ובריא לא ניתן יהיה לטפל בבעיית ההתמכרות, הרי ששחרור לחלופת מעצר יאפשר שילובו של המבקש בתכנית שיקומית, אשר עשויה לתרום לו, ולאפשר חזרתו למוטב.

לאור האמור לעיל, הערר מתקבל. המבקש ישוחרר לחלופת מעצר בהתאם לתנאים שנקבעו בסעיף 15 להחלטת בית משפט השלום באשקלון במ"ת 63635-03-19 מיום 18.4.2019. שירות המבחן מתבקש לבחון את האפשרות לשלב את המבקש בתכנית שיקומית במהלך תקופת מעצר הבית.

המבקש יישאר במעצר מאחורי סורג ובריא עד שיתקיימו התנאים לשחרור לחלופת מעצר. המבקש יובא לפני שופט בית משפט השלום ככל שלא יתקיימו התנאים עד ליום 30.4.2019 בשעה 10:00.

ניתנה היום, כ"ג בניסן התשע"ט (28.4.2019).

ש ו פ ט
